

Arrest

nr. 304 117 van 29 maart 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. ZAMANI
Frans Gasthuislaan 33
1081 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 20 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. ZAMANI en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U beweert over de Kameroense nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Kumba, in de South West Region. In 2007 ging u naar Muyuka, u ging er naar school en woonde bij uw oom. U verbleef daar tot aan uw vertrek in december 2018. Rond maart 2015 bent u samen met uw zus P. een fitness begonnen in Muyuka. U beheerde de zaak en uw zus en een vriendin werkten in de fitness.

Op 22 augustus 2017 kwamen zes militairen de fitness binnengevallen, u was daar samen met uw zus en veel klanten. De soldaten verdachten u er van om in de fitness separatisten te trainen. Ze begonnen iedereen te slaan, en namen u mee naar het politiestation van de gendarmerie.

U werd een maand opgesloten, er werd een borg voor u betaald en dan werd u vrijgelaten. U was nadien nog twee weken in het ziekenhuis. U moest papieren ondertekenen dat u de fitness niet meer zou openen.

Later besloot u dan toch om opnieuw uw fitness te openen, u was bereid om de gevolgen te dragen. Op 9 februari 2018 vielen soldaten de wijk van de fitness binnen. Mensen van de wijk werden opgepakt. Ze staken ook huizen in brand. U dacht dat de soldaten omwille van u naar de wijk kwamen, en u besloot te ontsnappen met uw familie. U ging met uw gezin naar de bush. Na een week in de bush, keerde u terug naar de stad en zag u dat alles platgebrand was. Rond 7 mei werd de regio van Kumba aangevallen door de militairen, uw familie woonde daar nog. U bent een kijkje gaan nemen bij hen om te zien hoe het ging. U liet uw vrouw en kinderen achter in Kumba. Zelf keerde u na een week terug naar Muyuka. U wilde wat geld verzamelen om te verhuizen. U verstopte u steeds.

Op 27 december 2018 is een zekere E. naar u toegekomen met een krantenartikel waarin zou staan dat u de separatisten zou trainen. U was verbijsterd over deze valse beschuldigingen en besloot dat u niet kon blijven. Op 27 december 2018 hebt u Kameroen verlaten, en vluchtte u naar Nigeria. Omdat mensen in Nigeria werden opgepakt en terug naar Kameroen gestuurd werden, kon u daar niet blijven. U reisde verder naar Niger, en Algerije. Daar was u drie maanden. U reisde verder naar Libië, waar u meer dan een jaar voor een man moest werken. Op 13 november 2020 kwam u aan in Italië. Na twee maanden in Italië reisde u verder naar België, alwaar u op 9 maart 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: twee internetlinks, een medisch certificaat van 26/09/2017, de geboorteaktes van uw kinderen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U verklaarde dat u uw land van herkomst hebt moeten verlaten omdat u er van verdacht wordt dat u de separatisten trainde in uw fitnesszaak. Het CGVS stelt vast dat deze beweerde problemen niet geloofwaardig zijn.

U beweerde dat u op 22 augustus 2017 gearresteerd werd door soldaten in uw fitnesszaak. Het CGVS stelt vast dat uw verklaringen omtrent deze arrestatie niet aannemelijk zijn. Zo verklaarde u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat uw zus P. verdwenen is sinds de inval in uw fitness, en dat jullie sindsdien geen nieuws meer van haar hebben (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). In uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken hebt u echter verklaard dat uw zus overleden is op 22/08/2017 (verklaring DVZ vraag 17). Er is wel een belangrijk verschil tussen verdwenen zijn en overleden zijn. U werd hier op gewezen tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, en u legde uit dat u dat had gezegd dat de mogelijkheid bestond dat ze gestorven was, omdat jullie al zo lang niets meer van haar hadden vernomen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). Het CGVS wijst er op dat het niet zo geschreven stond bij DVZ. Daarenboven vond het CGVS een Facebookpagina terug onder de naam van F.P. (P.), waarbij u aan de hand van de foto bevestigde dat ze uw zus P. is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 23). Op deze Facebookpagina werden er nog verscheidene foto's geplaatst in 2019, dus al zeker twee jaar nadat ze beweerdelijk verdwenen is bij de politieaanval. Uzelf reageerde zelf ook op deze foto's met uw profiel onder de naam van L.I.B., zo wenste u haar bijvoorbeeld een gelukkig huwelijk onder de foto van 11 oktober 2019. Het is dan ook bezwaarlijk geloofwaardig dat u beweert dat P. sinds 22 augustus 2017 verdwenen is. U werd hier op gewezen, maar u kon hier geen uitleg voor geven (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 23).

U zou na de arrestatie ook overgebracht zijn naar het ziekenhuis van Muyuka, dat u zelf General Hospital Muyuka noemde (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19) en dat volgens het attest dat u neerlegde District Hospital Muyuka heette. U zou twee weken in het ziekenhuis hebben verbleven omdat u verzorgd

werd voor wonden, die ook zouden ontstoken zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Het CGVS merkt al op dat het eerder opmerkelijk is dat u voor dergelijke wondverzorging twee weken opgenomen wordt in residentiële zorg in het ziekenhuis. Het attest bevat verder ook geen informatie over hoe u dergelijke verwondingen hebt opgelopen, noch over de plaats en de ernst van die verwondingen. Een dergelijk eerder beknopt attest kan bezwaarlijk als afdoende beschouwd worden om heel uw beweerde vervolging door de soldaten aan te tonen.

Het CGVS wijst er op dat het niet geloofwaardig is dat u beweerde een maand gearresteerd te zijn, en zodanig gefolterd dat u naar het ziekenhuis moest daarna, omdat u een fitness had, maar dat u dan later gewoon weer besloot om die fitness terug te openen. U had immers de specifieke voorwaarden gekregen dat u uw fitness niet meer mocht openen. U werd gevraagd naar uw redenering om alsnog terug te openen, en u legde uit dat het in die periode overal kalm was, en dat sommige winkeliers hun winkels terug open deden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). Dit was wel na een periode dan dat je nergens heen kon gaan, mensen stierven, de oorlog verder ging. U werd dan gewezen op uw specifieke situatie en het feit dat u wel de specifieke voorwaarde had opgelegd gekregen. U legde dan uit dat u geen inkomen had tijdens de oorlog, en dat u kinderen had die u eten moest geven (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Het CGVS wijst er op dat er ook nog andere manieren zijn om aan een inkomen te komen, en daarop antwoordde u dat de markt in lockdown was, dat niemand naar de markt ging (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Het CGVS merkt tevens ook op dat uit informatie van International Crisis Group blijkt dat de periode van begin 2018 bezwaarlijk kan gezien worden als een veilige periode, en dat er nauwelijks verandering was in de veiligheidssituatie in regio South West. Gezien dat de markt toch in lockdown was, de oorlog was bezig, is het wel verwonderlijk dat u dan wel besloot om de fitness te heropenen. Het feit dat u een inkomen moest hebben is geen afdoende verklaring om dergelijke risicovolle onderneming te doen. U werd ook gevraagd naar wat u verwachtte dat er zou gebeuren toen u de fitness terug opende, en u legde uit dat u niet gedacht had dat er iets zou gebeuren, maar dat er dan op 9 februari wel iets gebeurde (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). U werd dan uitdrukkelijk gevraagd naar wat er zou gebeuren wanneer u de voorwaarde schond om uw fitness niet meer te openen, u verklaarde dan dat er niet gezegd werd wat de gevolgen zouden zijn, en dat het niet op papier gezet was dat u niet mocht openen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). Thans had u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud wel uitdrukkelijk gezegd dat u papieren moest tekenen dat u uw fitness niet meer zou openen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13).

Ook wat betreft de gebeurtenissen over de inval in de wijk en in uw fitness op 9 februari 2018 legt u tegenstrijdige verklaringen af. In uw verklaringen voor de DVZ zei u het volgende: "Mijn gym was op het gelijkvloers en ik woonde in een appartement boven. Ik en mijn vrouw en onze kinderen konden ontsnappen." (vragenlijst). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u ook dat de fitness op het gelijkvloers was en er een appartement boven was, maar u zou zelf nooit boven de fitness gewoond hebben (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). U zou op een geheel andere plaats, in een andere wijk gewoond hebben. U werd met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd, en u gaf aan dat u dat inderdaad zo gezegd had bij DVZ, maar dat het eigenlijk aan de achterkant is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). U zou gezegd hebben dat de fitness beneden is, dat u boven woont, maar dat er niet gevraagd werd of het in hetzelfde gebouw was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). Het CGVS ziet niet in waarom u twee plaatsen in twee verschillende wijken zou beschrijven als 'gelijkvloers' en 'boven'. U deed het interview bij DVZ dan wel in het Engels in plaats van met bijstand van een tolk Pidgin, maar hebt zelf ook aangegeven dat het kort interview voor u ging in het Engels (vragenlijst vraag 8). Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde u ook dat het interview bij de DVZ goed verlopen was, en hebt u geen aanpassingen gedaan.

U toonde verder ook niet aan dat deze beweerdelijke inval in uw wijk, waarbij ook uw fitness in brand werd gestoken, een gerichte aanval op u persoonlijk was. U bracht ten eerste al geen bewijs bij van de ravage die was aangericht door deze inval, noch vond het CGVS zelf artikels die hier naar refereerden. U werd gevraagd naar de reden waarom u dacht dat u persoonlijk geviséerd werd in deze inval, en u legde uit dat het waarschijnlijk was dat iemand de militairen had ingelicht van het feit dat uw fitness terug open was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Dat is echter louter uw eigen hypothese, daar u zelf daar eigenlijk niets van weet. Het CGVS wees er dan ook nog op dat de wijk werd aangevallen, en niet enkel uw fitness, u bleef echter bij simpele beweringen dat uw fitness het doelwit was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21).

U legde ook de volgende documenten neer ter staving van uw verzoek: twee internetlinks, een medisch certificaat van 26/09/2017, de geboortektes van uw kinderen. Het medisch certificaat werd supra al besproken, en de geboortecertificaten van uw kinderen die in België zijn geboren, zijn verder niet relevant voor de vaststellingen die gedaan zijn in deze beslissing. Wanneer het CGVS de link die u neerlegde bij DVZ ingeeft, die naar een artikel van The Guardian Post zou linken, komt het automatisch op de hoofdpagina van The Guardian Post Cameroon terecht, en wordt geen specifiek artikel weergegeven. Daar u ook geen kopie

neerlegde van dit artikel, kan het CGVS dit ook niet beoordelen. U legde dan via e-mail nog een link neer naar een ander artikel, ditmaal op de website van Atlantic Chronicles. Dit artikel heeft dezelfde titel als de link die u bij de DVZ neerlegde. Het artikel dat op de website van Atlantic Chronicles staat heeft de tijdsaanduiding van publicatie op 27 december 2018, wat volgens u ook de datum is dat u het artikel in Kameroen te lezen kreeg. In het artikel staat ook dat de wijk waar uw gym was gelokaliseerd en waar u woonde, was aangevallen door de soldaten. Zoals supra werd gemotiveerd, zijn er tegenstrijdigheden in uw verklaringen omtrent het feit dat u al dan niet op dezelfde plaats woonde als uw fitness. Het artikel is dus in lijn met uw verklaringen voor de DVZ en strijdig met uw verklaringen voor het CGVS. Het CGVS merkt verder ook op dat de toon en inhoud van het artikel opmerkelijk is. Het tweede deel van het artikel bevat een samenvatting van de Engelstalige crisis in Kameroen, hoe en wanneer deze begonnen is, en het verdere verloop ervan. Het beschrijft ook dat de strijders aan Engelstalige kant zich onder de naam Amba Boys verenigen. Dat dergelijke algemene informatie over het conflict, dat op moment van publicatie al geruime tijd bezig was in Kameroen, in een beweerdelijk lokaal artikel geschreven wordt, plaatst vraagtekens bij het vermeende doelpubliek van het artikel en met welke reden het is opgemaakt. Dit is immers informatie waarvan de mensen in Kameroen al op de hoogte zijn, overbodige paragrafen in een artikel dat voor een Kameroens doelpubliek bestemd zou zijn, beweerdelijk geschreven door een nieuwsorganisatie die zich in Buea vestigde. Het CGVS ziet het als een sterke aanwijzing dat het artikel gepubliceerd werd met als enige doel het ondersteunen van uw verzoek tot internationale bescherming. Verder merkt het CGVS ook op dat uit de code van de pagina blijkt dat de pagina van het artikel nog werd aangepast op 2 oktober 2022. Het CGVS kan verder niet vaststellen wat er is aangepast, maar er kan dus ook niet vanuit gegaan worden dat het artikel, zoals het nu verschijnt op de website, niet is aangepast ten opzichte van wat er in 2018 verschenen is. Tot slotte wijst het CGVS ook op de informatie dat er een hoge graad is van corruptie in Kameroen, wat ook een invloed heeft op de betrouwbaarheid van de pers. Er zijn praktijken waargenomen waarbij er artikels kunnen gekocht worden, die dan gepubliceerd worden louter ter staving van een asielaanvraag (zie administratief dossier).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld als gevolg van het gewapende conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dat land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980. Aan verzoekers om internationale bescherming uit bepaalde zones van het Engelstalige deel van Kameroen wordt subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de wet van 15 december 1980 toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, voor zover zij aannemelijk maken dat zij echt afkomstig zijn uit deze regio, dat zij in deze context hebben verkeerd en voor zover er geen echte interne vluchtmogelijkheid bestaat.

Uit een grondige analyse van de huidige veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus “Kameroen. Engelstalige regio's: veiligheidssituatie”** van 20 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgqa.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_regions_anglophones_situation_securitaire_20230220.pdf of <https://www.cgvs.be/fr>) blijkt dat dit land momenteel getroffen wordt door een zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om een **gelokaliseerd conflict**, dat zich in hoofdzaak beperkt tot de twee Engelstalige regio's North West en South West. Uit dezelfde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in het Franstalige deel van Kameroen fundamenteel verschilt van deze in het Engelstalige deel van Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt bovendien dat uit artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980 volgt dat de behoefte aan bescherming niet bewezen is indien er in een deel van het land geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar dat deel van het land en er toegang toe kan hebben. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door u in Franstalig Kameroen te vestigen, waar u over een veilige en redelijke interne vluchtmogelijkheid beschikt.

Hoewel het conflict een aanzienlijke impact heeft op de bewegingsvrijheid van de burgers in het Engelstalige deel van het land, onder meer door de ‘ghosttownoperaties’ en de vele checkpoints van de autoriteiten of de separatisten, blijkt dat het mogelijk is om zich van het Engelstalige naar het Franstalige deel van het land te verplaatsen. Bovendien is het Franstalige deel bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in de **Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio niet wordt getroffen door het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis, met uitzondering van enkele geïsoleerde incidenten, voornamelijk aan de grens van de Engelstalige regio's. Uit de beschikbare

informatie blijkt duidelijk dat het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte van het land momenteel beperkt is, dat het geweld niet het hele land treft en niet veralgemeend is. Bijgevolg kan niet worden gesteld dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 §2 c) van de wet van 15 december 1980.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt bijgevolg niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980, dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 §2 c).

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht vinden in de Franstalige regio's, waar ze vaak in precaire omstandigheden leven. In werkelijkheid kunnen de Engelstalige IDP's er echter rekenen op de hulp en sympathie van de Franstalige gemeenschap die hen opvangt. Er worden geen spanningen tussen de twee gemeenschappen waargenomen. De meeste geraadpleegde bronnen melden bovendien dat Engelstalige IDP's niet doelgericht worden gediscrimineerd door de autoriteiten, louter omdat ze Engelstalig zijn. Uit alle informatie blijkt dus dat er geen sprake is van systematische vervolging van Engelstalige Kameroeners door de Kameroense autoriteiten in het Franstalige deel van het land, louter omdat ze Engelstalig zijn.

Derhalve dient nog te worden onderzocht of u beschikt over een redelijke mogelijkheid om u te vestigen in het Franstalige deel van Kameroen. Rekening houdend met uw persoonlijke situatie kan redelijkerwijs van u worden verwacht dat u zich in Franstalig Kameroen vestigt.

U bent een jonge, gezonde man, die in Kameroen tot aan de vijfde graad middelbaar naar het school is gegaan. Daarna bent u altijd als zakenman aan de slag gegaan, u verkocht eerst kledij op de markt, en later zou u dan uw eigen fitness geopend hebben (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11). U bezit dus ook de vaardigheden om voor uzelf een leven op te bouwen. U hebt in België ook een relatie met een vrouw die afkomstig is uit het Franstalige deel van Kameroen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8). In België bent u ook de Franse taal beginnen leren, wat u zelfs doorheen het interview ook al af en toe gebruikte (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 23). Op de Facebookpagina van uw broer El. staat verder ook dat hij afkomstig is van Kumba, maar in Douala woont (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14).

Gelet op de bovenstaande overwegingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat u, los van de huidige situatie in uw regio van herkomst, in het Franstalige deel van Kameroen over een veilige en redelijke internvluchtmogelijkheid beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980. U hebt het tegendeel niet bewezen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 4 oktober 2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van "artikelen 48/3 en 48/04 van de Vreemdelingenwet, Wet betreffende uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (Wet 29.07.1991) en de zorgvuldigheidsplicht".

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

"Voormelde wetgeving vermeldt dat de overheid op straffe van onwettigheid van de beslissing in de akte die de beslissing zelf bevat ook de motivering voor deze beslissing moet opnemen. Deze motivering moet bestaan uit de juridische en feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen. De motivering moet daarenboven afdoende zijn. D.w.z. draagkrachtig en deugdelijk.

Het CGVS is volledig ten onrechte de mening toegedaan dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus noch voor de subsidiaire beschermingsstatus, omdat verzoeker zogenaamd tegenstrijdige verklaringen zou hebben afgelegd. Zo meent het CGVS derhalve dat verzoeker tijdens zijn interview voor de DVZ zou hebben verklaard dat zijn zus P. zou zijn gestorven, terwijl hij tijdens zijn gehoor voor het CGVS zou hebben verklaard dat zijn zus verdwenen was. Wanneer verzoeker hiermee tijdens het gehoor van CGVS werd geconfronteerd deelde hij hierover duidelijk mee dat hij dit niet zo heeft gezegd tijdens zijn interview voor de DVZ. Dit blijkt verder ook uit de nota van zijn verklaring van de DVZ. Verzoeker heeft dan ook hierover tijdens zijn interview van de DVZ als volgt verklaard: [...]

Het CGVS verwijst hierover naar de vraag 17 van de vragenlijst van de DVZ, doch werd deze vragenlijst door de medewerkers van de DVZ zelf ingevuld. Uit de uitdrukkelijke verklaring van verzoeker zelf, tijdens het interview van de DVZ blijkt derhalve dat hij wel degelijk op dezelfde manier heeft verklaard als zijn interview voor het CGVS. Aldus dat zijn zus na het voorval verdwenen was. Het CGVS meent dan ook onterecht dat verzoeker hierover tegenstrijdige verklaringen zou hebben afgelegd.

Verzoeker heeft aangaande het incident in zijn fitness een nieuwsartikel bijgebracht, doch meent het CGVS aangaande dit nieuwsartikel dat dit artikel wellicht enkel werd gepubliceerd in voordele van de asielaanvraag van verzoeker. Hiermee gaat het CGVS zeer kort door de bocht. In dit nieuwsartikel wordt verzoeker met zijn volledige naam genoemd als volgt: [...]

De gevolgtrekking van het CGVS, waarbij gesteld wordt dat het bovenvermelde nieuwsartikel enkel ten gunste van verzoeker op deze nieuwswebsite werd gepubliceerd, is een simplificatie van de situatie. Het is belangrijk op te merken dat een gerenommeerde krant in Kameroen niet zomaar een artikel zou plaatsen als er geen enkel incident had plaatsgevonden, zeker niet op het internet, waar het gemakkelijk door andere burgers van dat land weerlegd zou worden. Bovendien zijn er geen opmerkingen in deze zin te vinden onder het betreffende nieuwsartikel.

Daarnaast heeft verzoeker herhaaldelijk aangegeven tijdens zijn verklaringen dat hij zijn fitnesscentrum heeft geopend uit financiële noodzaak. Hieruit kan worden afgeleid dat verzoeker helemaal niet in staat was om in 2018 geld te betalen aan een gerenommeerde krant om een nieuwsartikel te publiceren ten gunste van zijn asielprocedure. Het is dan ook zeer fantasierijk te denken dat dit alles zou zijn gepland door verzoeker. Dit geleet op zeer moeilijke en lange reis van verzoeker naar Europa en zijn asielaanvraag die pas in 2021 in België zou hebben plaatsgevonden. Deze gevolgtrekking van het CGVS is dan ook op zijn minst gesteld vreemd.

Verder, dient te worden opgemerkt dat ook Human Rights Watch aangaande militaire optreden van waar verzoeker afkomstig is als volgt vermeldt: [...]

Het CGVS suggereert ook dat verzoeker het incident in zijn fitnessruimte, waarin verschillende mensen door militairen werden gedood, zelf zou hebben uitgelokt door geen gehoor te geven aan het verzoek van de militairen om zijn fitnessruimte niet te openen. Ondanks de duidelijke verklaring van verzoeker dat hij zijn fitnessruimte uit financiële noodzaak heeft geopend, is het opmerkelijk dat het CGVS deze suggestie doet. Dit roept de vraag op of het CGVS het als normaal beschouwt dat wanneer een burger niet voldoet aan het verzoek van de overheid, militairen op een dergelijke wijze handelen, met andere woorden, dat deze militairen het recht zouden hebben om mensen te doden, vrouwen te verkrachten en gevangenen in de gevangenis te martelen. Op basis van deze redenering van het CGVS lijkt het alsof bijna geen enkel geval onder de bescherming van de Vluchtelingenconventie kan vallen. Deze redenering van het CGVS kan op zijn minst als een zeer beperkte toepassing van de Vluchtelingenconventie worden geïnterpreteerd, die geenszins in overeenstemming is met Europese regelgeving.

[...]

In de bestreden beslissing stelt het CGVS verder dat verzoeker zich kan vestigen in het Franstalige deel van zijn land. Tijdens zijn verhoor bij het CGVS heeft verzoeker echter expliciet verklaard dat dit niet mogelijk is voor hem. Dit komt doordat de Franstalige autoriteiten in Kameroen zonder enig probleem alle informatie over hem doorspelen naar het Engelstalige militaire deel, waardoor hij het risico loopt te worden overgedragen aan het Engelstalige gebied, met alle nadelige gevolgen van dien. Verzoeker heeft dus duidelijk aangegeven dat hij in het Franstalige deel van Kameroen geen bescherming zou kunnen krijgen. Bovendien, blijkt uit het rapport dat door het CGVS zelf in het administratieve dossier werd gevoegd het hiernavolgende: [...]

Uit het voorgaande kan dus worden afgeleid dat er wel sprake is van discriminatie tegen Engelssprekende burgers.

Bijzonder relevant is de grondige analyse van rapport COI FOCUS CAMEROON. Dit rapport, verstrekt door het CGVS zelf, benadrukt de nauwe samenwerking tussen de Franstalige en Engelssprekende overheidsinstanties van het land. Uit deze samenwerking kan zoals verzoeker tijdens zijn gehoor voor het CGVS uitdrukkelijk heeft aangegeven, worden afgeleid dat informatie inderdaad wordt doorspeeld aan Engelssprekende militairen. Deze militairen beschuldigen verzoeker ten onrechte van het verschaffen van toegang aan separatisten tot zijn fitnesscentrum, waardoor hij zelf onterecht wordt beschouwd als separatist door de militairen. Verzoeker herhaalt en wenst te benadrukken dat over deze beschuldigen ook een nieuwsartikel (dat supra werd besproken) in 2018 is verschenen met zijn volledige naam, hiervan hebben eveneens het Franstalige gedeelte van het land kennisgenomen. Voor verzoeker zou uitzetting naar het Franstalige gedeelte van het land betekenen dat hij zonder enige garantie zou worden overgeleverd aan deze gewelddadige militairen uit het Engelssprekende deel van Kameroen.

[...]

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgend stuk:

"3. Nieuwsartikel 2018."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

4. Verzoeker stelt Kameroen te hebben verlaten op 27 december 2018 omdat hij ervan verdacht zou worden dat hij separatisten in zijn fitnesszaak in Muyuka trainde.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verweerder vastgesteld dat verzoeker doorheen zijn verklaringen niet aannemelijk kon maken dat hij een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bedoeld in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De Raad stelt na kennisneming van de elementen in het dossier het volgende vast:

- gelet op verzoekers inconsistente verklaringen en de inhoud van de Facebookpagina van verzoekers zus P. is het niet geloofwaardig dat P. sinds de inval in de fitness op 22 augustus 2017 verdwenen is (verklaring DVZ, vraag 17; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 22-23);

- het door verzoeker bijgebracht medisch attest van het District Hospital Muyuka – door verzoeker General Hospital in Muyuka genoemd (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19) – bevat geen informatie over hoe verzoeker de erin beschreven verwondingen heeft opgelopen en doet evenmin uitspraak over de plaats en ernst van de verwondingen, zodat het bezwaarlijk de beweerdte vervolging door de soldaten kan aantonen;

- het is niet plausibel dat verzoeker gewoon zou besluiten om de fitness opnieuw te openen nadat hij beweerdelijk een maand lang was gearresteerd, gefolterd zodat hij naar het ziekenhuis moest én tevens de

specifieke voorwaarde kreeg dat hij de fitness niet meer mocht openen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19-20);

- verzoeker verklaarde initieel dat hij papieren moest tekenen dat hij zijn fitness niet meer zou openen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13), om later te stellen dat het niet op papier was gezet dat hij niet mocht openen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20);

- verzoeker legde tegenstrijdige verklaringen af aangaande de inval in de wijk en in zijn fitness op 9 februari 2018 (vragenlijst CGVS, vraag 3.5; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16, p. 20);

- verzoeker toonde niet aan dat de beweerdelijke inval in zijn wijk op 9 februari 2018, waarbij zijn fitness in brand werd gestoken, een persoonsgerichte aanval op hem was: verzoeker brengt geen bewijs bij van deze inval, noch zijn artikels hierover terug te vinden; de aanval was gericht op de hele wijk en verzoeker heeft een louter vermoeden dat hij een persoonlijk doelwit was (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 21);

- wat betreft het door verzoeker bijgebracht artikel van The Guardian Post wordt opgemerkt dat (i) de link die verzoeker bij de DVZ neerlegde niet naar een specifiek artikel maar naar de algemene website leidde, (ii) verzoeker vervolgens via e-mail een link neerlegde naar een ander artikel, met dezelfde titel, op de website van Atlantic Chronicles, (iii) het artikel gepubliceerd werd op 27 december 2018, (iv) het artikel in lijn is met verzoekers verklaringen voor de DVZ, maar strijdig is met zijn verklaringen voor het CGVS, (v) de inhoud van het artikel er duidelijk op wijst dat het werd gepubliceerd teneinde verzoekers verzoek om internationale bescherming te ondersteunen, (vi) de pagina van het artikel nog werd aangepast op 2 oktober 2022, en (vii) uit beschikbare informatie blijkt dat er een hoge corruptiegraad is in Kameroen, wat ook een invloed heeft op de betrouwbaarheid van de pers.

Ingevolge deze vaststellingen volgt de Raad verweerder in zijn besluit dat verzoeker het niet aannemelijk maakt dat hij reeds voor zijn vertrek uit Kameroen problemen had met de Kameroense autoriteiten.

Verzoeker slaagt er in het verzoekschrift niet in om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel in gebreke blijft.

Verzoeker beperkt zich in wezen tot het louter poneren van een vrees voor vervolging, het tegenspreken van de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn relaas, het wijzen op het door hem neergelegde artikel en hekelen van de motivering van verweerder dienaangaande, het hernemen dat hij zijn fitnesscentrum heropende uit financiële noodzaak, het verwijzen naar algemene landeninformatie en het tegenspreken en bekritisieren van de motivering en gevolgtrekking van verweerder. Dit vormt bezwaarlijk een dienstig verweer, waarmee verzoeker er – mede gelet op de volgende vaststellingen – niet in slaagt de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

5. Verzoeker betoogt in het verzoekschrift dat hij tijdens het interview bij de DVZ “vragenlijst CGVS” heeft verklaard dat zijn zus verdwenen is en dat hij dus wel degelijk hetzelfde heeft verklaard als tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Hij wijst erop dat het interview “*verklaring DVZ*” door de medewerkers van de DVZ zelf werd ingevuld.

Verzoeker gaat eraan voorbij dat de “*verklaring DVZ*” een weergave van zijn verklaringen is. Deze verklaringen werden aan verzoeker voorgelezen in het Engels en door hem ondertekend. Verzoeker verklaarde tijdens dit interview uitdrukkelijk dat zijn zus P. is overleden op 22 augustus 2017 (verklaring DVZ, vraag 17). Dergelijke verklaring is tegenstrijdig aan verzoekers latere verklaringen waar hij stelt dat zijn zus verdwenen is op 22 augustus 2017 (vragenlijst CGVS, vraag 3.5; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16).

Hoe dan ook, gelet op de inhoud van de Facebookpagina van verzoekers zus P., kan niet worden aangenomen dat P. op 22 augustus 2017 overleden dan wel verdwenen is. Uit deze Facebookpagina blijkt immers dat verzoekers zuster nog verschillende foto's online plaatste in 2019 en dat verzoeker op foto's uit 2019 reageerde.

6. Verzoeker legt het artikel, gepubliceerd in de Atlantic Chronicles op 27 december 2018, andermaal neer (stuk 3, bij het verzoekschrift). Hij meent dat verweerder zeer kort door de bocht gaat met zijn beoordeling en benadrukt dat hij in het artikel met zijn volledige naam genoemd wordt.

Te dezen wordt vastgesteld dat verweerder geenszins “*zeer kort door de bocht*” is gegaan maar dat, integendeel, het door verzoeker bijgebracht artikel op afdoende wijze heeft onderzocht:

“Wanneer het CGVS de link die u neerlegde bij DVZ ingeeft, die naar een artikel van The Guardian Post zou linken, komt het automatisch op de hoofdpagina van The Guardian Post Cameroon terecht, en wordt geen specifiek artikel weergegeven. Daar u ook geen kopie neerlegde van dit artikel, kan het CGVS dit ook niet

beoordelen. U legde dan via e-mail nog een link neer naar een ander artikel, ditmaal op de website van Atlantic Chronicles. Dit artikel heeft dezelfde titel als de link die u bij de DVZ neerlegde. Het artikel dat op de website van Atlantic Chronicles staat heeft de tijdsaanduiding van publicatie op 27 december 2018, wat volgens u ook de datum is dat u het artikel in Kameroen te lezen kreeg. In het artikel staat ook dat de wijk waar uw gym was gelokaliseerd en waar u woonde, was aangevallen door de soldaten. Zoals supra werd gemotiveerd, zijn er tegenstrijdigheden in uw verklaringen omtrent het feit dat u al dan niet op dezelfde plaats woonde als uw fitness. Het artikel is dus in lijn met uw verklaringen voor de DVZ en strijdig met uw verklaringen voor het CGVS. Het CGVS merkt verder ook op dat de toon en inhoud van het artikel opmerkelijk is. Het tweede deel van het artikel bevat een samenvatting van de Engelstalige crisis in Kameroen, hoe en wanneer deze begonnen is, en het verdere verloop ervan. Het beschrijft ook dat de strijders aan Engelstalige kant zich onder de naam Amba Boys verenigen. Dat dergelijke algemene informatie over het conflict, dat op moment van publicatie al geruime tijd bezig was in Kameroen, in een beweerdelijk lokaal artikel geschreven wordt, plaatst vraagtekens bij het vermeende doelpubliek van het artikel en met welke reden het is opgemaakt. Dit is immers informatie waarvan de mensen in Kameroen al op de hoogte zijn, overbodige paragrafen in een artikel dat voor een Kameroens doelpubliek bestemd zou zijn, beweerdelijk geschreven door een nieuwsorganisatie die zich in Buea vestigde. Het CGVS ziet het als een sterke aanwijzing dat het artikel gepubliceerd werd met als enige doel het ondersteunen van uw verzoek tot internationale bescherming. Verder merkt het CGVS ook op dat uit de code van de pagina blijkt dat de pagina van het artikel nog werd aangepast op 2 oktober 2022. Het CGVS kan verder niet vaststellen wat er is aangepast, maar er kan dus ook niet vanuit gegaan worden dat het artikel, zoals het nu verschijnt op de website, niet is aangepast ten opzichte van wat er in 2018 verschenen is. Tot slotte wijst het CGVS ook op de informatie dat er een hoge graad is van corruptie in Kameroen, wat ook een invloed heeft op de betrouwbaarheid van de pers. Er zijn praktijken waargenomen waarbij er artikels kunnen gekocht worden, die dan gepubliceerd worden louter ter staving van een asielaanvraag (zie administratief dossier)."

Verzoeker voert geen dienstig verweer tegen voormelde draagkrachtige en pertinente motivering.

De loutere opmerking dat een krant in Kameroen niet zomaar een artikel zou plaatsen kan geen afbreuk doen aan het geheel van de voorgaande vaststellingen met betrekking tot de inhoud van het artikel en de corruptiegraad in Kameroen. Op basis van de informatie toegevoegd aan het administratief dossier kon verweerder immers terecht stellen dat er in Kameroen een hoge graad van corruptie heerst, dat dit een invloed heeft op de betrouwbaarheid van de pers en dat het een gangbare praktijk is dat artikels kunnen gekocht worden. Verder blijkt dat de inhoud van het artikel niet overeenstemt met verzoekers verklaringen bij het CGVS omtrent het feit of hij al dan niet op dezelfde plaats woonde als zijn fitness. Bovendien blijkt uit de uitvoerige bespreking in het artikel van de Engelstalige crisis in Kameroen, dat dit artikel niet werd geschreven voor een (reeds geïnformeerd) Kameroens doelpubliek. Bijgevolg kan redelijkerwijs worden aangenomen dat het artikel werd opgesteld ter ondersteuning van verzoekers verzoek om internationale bescherming. Ook de omstandigheid dat de door verzoeker initieel bijgebrachte link niet naar het artikel leidde en dat uit de daarna verstrekte link blijkt dat het artikel werd aangepast op 2 oktober 2022, ondermijnt de bewijswaarde van het artikel.

Waar verzoeker stelt dat hij in 2018 niet in staat was om geld te betalen aan een gerenommeerde krant om een nieuwsartikel te publiceren, betreft dit niet meer dan een loutere bewering die verzoeker met geen enkel element aantoonst en die wordt tegengesproken door de terechte vaststellingen van verweerder met betrekking tot het artikel.

7. Verder gaat verzoeker uit van een verkeerde lezing van de bestreden beslissing waar hij meent dat verweerder suggereert dat hij het incident zelf zou hebben uitgelokt door zijn fitness te heropenen.

Verweerder gaf aan dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker zijn fitness zou heropenen, indien hij daadwerkelijk een maand lang werd gearresteerd en gefolterd en hem vervolgens uitdrukkelijk werd verboden om zijn fitness nog te heropenen. Dat verzoeker overigens stelt dat hij dit deed uit financiële noodzaak is, gelet op het voorgehouden gevaar voor zijn leven, niet ernstig.

8. Waar verzoeker nog citeert uit een rapport van Human Rights Watch aangaande het militaire optreden in de regio van waar verzoeker afkomstig is, vermag deze informatie aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat de door hem voorgehouden vervolgingsfeiten waarachtig zijn, noch dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geïnterviewd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

9. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige, hoger niet besproken, neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als

de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

10. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

11. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Franstalig Kameroen geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen informatie bij die een ander licht kan werpen op de analyse in de bestreden beslissing. De informatie waarnaar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst, is dezelfde als deze waarop de analyse van verweerder is gestoeld.

Verzoeker kan gelet op het voorgaande niet worden gevolgd waar hij betoogt dat hij zich niet veilig en redelijk in Franstalig Kameroen kan vestigen omdat hij wordt gezocht door de autoriteiten wegens vermeende banden met Engelstalige separatistische groeperingen.

Verzoeker voert in het verzoekschrift geen dienstig verweer ter ontkrachting van de motivering die stelt dat verzoeker zich aan de bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, waar hij overeenkomstig artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt. Dienaangaande blijkt uit de elementen in het dossier dat verweerder terecht motiveert als volgt:

“U bent een jonge, gezonde man, die in Kameroen tot aan de vijfde graad middelbaar naar het school is gegaan. Daarna bent u altijd als zakenman aan de slag gegaan, u verkocht eerst kledij op de markt, en later zou u dan uw eigen fitness geopend hebben (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11). U bezit dus ook de vaardigheden om voor uzelf een leven op te bouwen. U hebt in België ook een relatie met een vrouw die afkomstig is uit het Franstalige deel van Kameroen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8). In België bent u ook de Franse taal beginnen leren, wat u zelfs doorheen het interview ook al af en toe gebruikte (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 23). Op de Facebookpagina van uw broer El. staat verder ook dat hij afkomstig is van Kumba, maar in Douala woont (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14).”

Gelet op wat voorafgaat koestert verzoeker in Franstalig Kameroen geen gegronde vrees voor vervolging en loopt hij evenmin een risico op het lijden van ernstige schade. Bovendien blijkt dat verzoeker in staat is om in Franstalig Kameroen een normaal leven te leiden, zonder onredelijke moeilijkheden te moeten ondergaan (cf. UNHCR, *Guidelines on International Protection No. 4: “Internal Flight of Relocation Alternative” within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, p. 6-7).

De Raad stelt in navolging van verweerder vast dat verzoeker in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt zoals omschreven in artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig maart tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS